

Arrest

nr. 231 119 van 13 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ACHAQUI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 februari 2017, verklaart er zich op 13 februari 2017 vluchteling.

1.2. Op 3 september 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 4 september 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een Hindoeïstische Tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Inuvil, Manjatadi, district Jaffna. U zou daar ook het grootste deel van uw leven blijven wonen behalve toen u tussen 2006 en 2009 in Vanni verbleef. U keerde terug naar Inuvil en bleef daar ook tot uw problemen startten en u Sri Lanka diende te verlaten. U werkte immers sinds 2003 als mecanicien in een garage waar enkel herstellingen werden uitgevoerd aan wagens van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd). U verklaarde zelf niet aangesloten te zijn geweest bij de LTTE, maar u zou tijdens uw werk wel worden benaderd door S., een LTTE-supervisor. Hij dwong u regelmatig om wapens te vervoeren tussen Kokuvilkamp in Vanni en Jaffna. U zou uiteindelijk zo'n vijf keer wapens transporteren voor de LTTE, maar moest na verloop van tijd uw activiteiten wegens de oorlog staken. Na afloop van de oorlog zou in mei 2009 zo'n twee maanden in een vluchtelingenkamp in Vavuniya verblijven, maar u kocht zichzelf een weg naar buiten. U slaagde er in om niet naar een detentie- of rehabilitatiekamp te moeten en ging nadien ook gewoon verder met uw leven. U begon te werken als timmerman, maar toen u in maart 2016 op de terugweg was van uw werk, zouden uw problemen echter opnieuw starten. U kreeg brommerpech en trok naar de dichtstbijzijnde winkel. U liep er echter S. tegen het lijf en begon er te praten over het einde van de oorlog en uw verblijf in het vluchtelingenkamp. Een twee- tot drietal dagen later kreeg u thuis bezoek van vier leden van de Criminal Investigation Department (CID). U was op dat moment niet thuis, maar begreep dat zij informatie wensten over uw wapentransporten alsook over uw vertrek uit het vluchtelingenkamp. U zou niet meer naar huis keren en verbleef bij uw familie toen uw vrouw opnieuw thuis bezoek kreeg. Uw vrouw zou nadien nog richting politie en een parlamentslid trekken om hulp te zoeken, maar omdat u meende dat uw leven in gevaar was besloot u dat het beter was om Sri Lanka te verlaten. Rond 23 maart zou u met behulp van uw eigen paspoort het vliegtuig nemen richting Dubai waar u zo'n acht maanden zou verblijven. U nam opnieuw het vliegtuig, ditmaal met een Maltees visum, richting een onbekend Europees land van waar u met de wagen richting België trok en er op 13 februari 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van dit verzoek legde u volgende originele stukken neer: uw identiteitskaart, een geboorteakte met vertaling, een klacht, een 'family form', een brief van een advocaat en een brief van een parlamentslid, een 'relief assistance card', alsook enkele foto's en berichten op Facebook.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u als mecanicien te werken in een garage die banden had met de LTTE, zou u voor hen regelmatig wapens hebben vervoerd en kwam u hierdoor in de problemen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15 mei 2019, p. 14). Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde van uw activiteiten in die garage, werd u gepolst wie de leiding had over die garage, maar merkte u nogal vaag op dat vele divisies actief waren in de garage. U dan gevraagd om welke divisies het ging antwoordde u dan weer weinig overtuigend "dieselwagendivisie" en "motorbrigade". Geheel terzijde dat deze eigenlijk geen officiële divisies zijn, bleek u ook voor de rest weinig geïnformeerd over de LTTE. U verwees hiernaast naar andere divisies eerder vaag als "grondtroepen, luchtmacht, zeemacht, black tigers. En de politiemacht" en bleek vreemd genoeg eigenlijk niet te weten waar de afkorting 'LTTE' voor stond: "Freedom Fighters". U kende geen andere (courante) naam, vatte hun activiteiten nogal beknopt samen, bleek de echte namen van de leiders van de LTTE niet te kennen en had zelfs geen idee wanneer de oorlog ten einde kwam: "2009, mei". Wanneer precies, nochtans niet onbelangrijk, wist u niet. In elk geval meende u dat naast een zekere 'Theeban' er nog vele anderen aanwezig waren, maar wie die hooggeplaatsten waren, wist u niet. Zo ook zou er dichtbij een LTTE-basis zijn, maar om welke basis het ging kon u zich niet meer herinneren. Welke divisie daar aanwezig was, evenmin. Uw training bij de LTTE vatte u kort samen als "Enkel oefeningen, ik moest rondlopen, ze gaven me een houten stok die ik moest dragen, zo'n zaken" en wie uw 'trainingmaster' was wist u niet. Hoe dan ook meende u te worden benaderd door een zekere 'S.' om voor hem wapens te smokkelen, maar gevraagd wie dat was bleek u dit niet beter te kunnen

samenvatten dan: "Hij is ook een supervisor in de garage (...)". Verdere informatie had u niet. U verklaarde wapens te moeten smokkelen richting Kokuvil, maar waar precies dat was leek u te zijn ontgaan: "Ik ken het adres niet". U had geen idee aan wie u de wapens gaf, noch om welke wapens het ging (CGVS, p. 14-20).

Wat er ook van zij, u zou na afloop van de oorlog even in een vluchtelingenkamp verblijven, maar wie de leider van dat kamp was, wist u niet. U kon uiteindelijk beschikken en zou nadien tot 2016 eigenlijk geen enkele hinder ondervinden. Daargelaten het reeds opmerkelijk is dat u plots zeven jaar na afloop van de oorlog alsnog problemen zou kennen, konden uw verklaringen daartoe evenmin overtuigen. Zo meende u eerder toevallig S. tegen het lijf te zijn gelopen, maar gevraagd wanneer dat was bleek u dit niet beter te kunnen plaatsen dan "maart 2016". Daargelaten u nog steeds geen idee leek te hebben wat zijn echte en/of volledige naam was, noch wat hij heden eigenlijk doet, stelde u wel dat hij u een heleboel vragen stelde over de afloop van de oorlog en uw verblijf in het vluchtelingenkamp. U meende dan ook hierdoor in de problemen te zijn gekomen, daar u hem had verteld de autoriteiten destijds te hebben omgekocht. Echter, waarom u dergelijke gevoelige informatie zomaar zou delen, met een (klaarblijkelijk) voor u onbekende persoon, is niet serieus. U meende dan ook twee à drie dagen later bezoek te krijgen van vier leden van de CID en ofschoon u zich niet herinnerde wanneer dat was, bleek u ook niet helemaal zeker te kunnen stellen wat zij van u wilden. Uw vrouw zou daarop richting politie en parlamentslid zijn getrokken, terwijl u het land zou verlaten, maar waarom u dan ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog had verklaard ook zelf richting politie, advocaat en parlamentslid te zijn gestapt is niet duidelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. Evenmin leek u toen te hebben verklaard dat de CID ook na uw vertrek nog zou langskomen en ook uw vrouw werd verdacht, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Dat u overigens ondanks alles Sri Lanka nog kon verlaten met uw eigen paspoort, evenmin. (CGVS, p. 20-23). **Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas eens te meer.**

Verder spreken ook de door u neergelegde stukken uw beweringen verder tegen. Immers dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten gezien 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Sri Lankaanse documenten op zich reeds een uiterst geringe bewijswaarde en bovendien hebben deze door u neergelegde stukken slechts een ondersteunende functie. Documenten vermogen immers enkel de geloofwaardigheid van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Hoe dan ook konden uw verklaringen over uw stukken amper overtuigen. Zo legde u een politiekklacht neer, maar kon u zich niet herinneren wanneer uw vrouw klacht had ingediend. Wie de agent was die de klacht noteerde evenmin en bovendien ontsnapte de inhoud van de klacht u helemaal. Zo ook legde u een brief neer van een advocaat en daargelaten het reeds bevreemdend was dat u zichzelf tegensprak over wie de advocaat had bezocht (supra), bleek u niet eens de naam de advocaat te kennen. Dat u daar nog aan zou toevoegen dat uw vrouw de brief pas zeer recent en op uw vraag zou hebben laten opstellen wijst op een zeker gesolliciteerd karakter en doet afbreuk aan de authenticiteit. Dat de advocaat ook nog eens zou schrijven dat u slechts tot 2006 als mecanicien zou hebben gewerkt (u meende 2009), u bezoek kreeg van drie mensen (u meende vier) en uw vrouw klacht zou hebben ingediend bij de Human Rights Commission (hetgeen u niet vermeldde), is eigenlijk niet ernstig en ondergraaft de authenticiteit compleet. Bovendien kon ook de brief van het parlamentslid amper overtuigen. Zo meende u dat ook deze brief werd opgesteld op vraag van uw vrouw, hetgeen evenzeer het gesolliciteerde karakter onderstreept en bovendien meldde u meteen dat er een foute datum werd vermeld. Waarom uw vrouw en/of het parlamentslid dergelijke fouten zouden maken is op zich al niet duidelijk, maar dat u klaarblijkelijk niet eens de volledige naam van het parlamentslid leek te herinneren evenmin. Dat hij ook nog eens schreef dat u politiek actief was, hetgeen u ontkende is zo mogelijk nog onduidelijker en dat hij zou vermelden dat u in een 'detention camp' verbleef (u had het steevast over een vluchtelingenkamp), slaat eigenlijk alles (CGVS, p. 9-11, 16, 21-22). **Het hoeft dan ook geen betoog dat geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw relaas.**

Tot slot bleek ook uw reisweg weinig aannemelijk. Immers legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...). Verder bleek u niet zeker te zijn wanneer u Sri Lanka had verlaten en kon u dit niet beter plaatsen dan: "Rond de 23ste, maar ben niet precies". U stelde via Dubai te zijn gevlogen, waar u zo'n acht maanden zou verblijven, doch gevraagd waar in Dubai u was, bleek u dit niet te weten. U dan gevraagd wat u daar deed geraakte u niet verder dan "Ik verstopte me in een kamer" en gepolst wat u dan deed in die kamer meende u enkel dat er nog iemand bij u verbleef, maar bleek u niet eens te weten om wie het ging. U zou daarnaast via een Europees land richting Europa reizen, maar welk land dat was, was u ontgaan. Uw originele paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving van uw reisweg, legde u evenmin neer en u hiernaar gepolst merkte u bovendien nogal stereotiep op dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. Daargelaten u het verlies van uw paspoort eigenlijk nooit hebt

aangegeven en dit aldus niets meer dan een blote bewering is, is het bijzonder opmerkelijk dat u zondermeer uw paspoort zou afgeven. Te meer u zelf uw identiteitskaart zou hebben teruggevraagd én gekregen is het bijzonder frappant dat uw paspoort alsnog zou ontbreken. Dat u dit dan ook niet zou hebben geprobeerd is weinig ernstig. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dit paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen (CGVS, p. 6-8).

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat u eveneens foto's neerlegde waarop u te zien zou zijn tijdens een manifestatie en u ook vreesde hierdoor problemen te kennen. Echter is het vooreerst opmerkelijk dat u meende in Sri Lanka geen enkele politieke activiteiten te ambiëren, doch hier in België klaarblijkelijk wel de nood toe voelde. Dat uw acties dan ook eerder opportunistisch zijn, zou ook nog blijken uit uw weinig overtuigende verklaringen ter zake. Zo bleek u niet concreet te kunnen stellen om welke manifestatie het ging: "Het werd gehouden om een oplossing te krijgen voor Tamils" en bovendien ontbrak het u compleet aan verdere informatie daarover. U had verder geen idee wie dit organiseerde, welke organisatie hier achter zat en ook welke organisatie de 'Freedom Fighters Remembrance Day' zou organiseren wist u niet. U meende hoe dan ook geen lid te zijn van deze groep(en) en gevraagd waarom u dergelijke foto's dan zou neerleggen stelde u enkel dat dit "bewijst dat ik problemen heb". Daargelaten dergelijke privéfoto's allerminst enig bewijs kunnen vormen daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld, leek u zelf niet te kunnen aantonen wát dit dan zou bewijzen. Zo "veronderstelde" u hierdoor problemen te krijgen, wist u wel niet precies welke problemen en meende u dat één foto op het internet werd gepubliceerd – al wist u wel niet waar. Evenzeer legde u enkele berichten neer die u zou hebben geplaatst op Facebook en gevraagd waarom u dergelijke zaken zou posten meende u dat dit "een normale zaak" was. Daargelaten u dit klaarblijkelijk niet nodig achtte dit te posten in Sri Lanka, bleek dit enkel zichtbaar voor uw vrienden en bovendien leek u maar weinig kaas te hebben gegeten van de inhoud van uw berichten (CGVS, p. 12-14). Ofschoon uw foto's en berichten een opportunistisch karakter lijken te dragen, blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken en/of verklaringen dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten. Bovendien wenst het CGVS ook op te merken dat, gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas, u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Dat u ook hierdoor niet terug zou kunnen keren naar Sri Lanka is niets meer dan een blote bewering die u niet hard weet te maken.

Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in

het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde werden reeds grotendeels hierboven besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Uw identiteitskaart, geboorteakte, 'relief assistance card' en 'family form' zouden hoogstens uw identiteit kunnen staven, hetgeen heden niet ter discussie staat. Wat betreft het medisch attest dat u (of uw advocaat) plande over te maken, wenst het CGVS op te merken dat het nooit dergelijk attest heeft mogen ontvangen. Hoe dan ook dient vermeld dat medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de u de eventuele verwondingen zou hebben opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), "materiele en procedurele luik".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de notities van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten (het “*Criminal Investigation Department*” (hierna: CID)) wordt vervolgd omwille van zijn activiteiten (wapentransport) voor de Tamiltijgers (hierna: LTTE) en zijn omkoping van overheidspersoneel teneinde uit een vluchtelingenkamp te kunnen vertrekken in het verleden. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vluchtrelaas; (ii) de door hem voorgelegde stukken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) onverzoenbaar zijn met zijn verklaringen; (iii) zijn verklaringen over zijn reisweg onaannemelijk zijn; (iv) er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat zijn deelname aan, foto's over en berichten in verband met activiteiten van de Tamilgemeenschap in België niet meer zijn dan opportunistisch, terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden banden met de LTTE, geenszins op de hoogte zouden zijn van verzoekers activiteiten in België; (v) het profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken; (vi) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), voor zover al niet eerder aan bod gekomen, de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (vii) hij geen enkel attest voorlegt van zijn voorgehouden gezondheidsproblemen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn verklaringen in verband met zijn littekens en zijn mentale gezondheidstoestand en aanvoert dat het de taak van de commissaris-generaal was om hieromtrent een daadwerkelijk en rigoureuus onderzoek te voeren, dient erop gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “gedeelde bewijslast”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

Gelet op het voorgaande, dient dan ook in de eerste plaats te worden vastgesteld dat waar verzoeker aanvoert dat hij fysieke en/of mentale gezondheidsproblemen heeft naar aanleiding van de elementen die aan zijn verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggen, dan wel naar aanleiding van andere elementen, hij nalaat enig medisch en/of psychologisch attest voor te leggen ter staving hiervan. Hij komt dienaangaande in zijn verzoekschrift immers niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit rapporten met een algemene draagwijdte die geen betrekking hebben op zijn persoon en die dan ook allerminst kunnen volstaan teneinde *in concreto* vast te stellen of verzoeker al dan niet te kampen heeft met fysieke en/of mentale gezondheidsproblemen, of deze gezondheidsproblemen al dan niet voortkomen uit elementen die aan zijn verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggen en of en op welke wijze deze gezondheidsproblemen al dan niet een invloed hebben op de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en/of op zijn capaciteiten om op een normale wijze een persoonlijk onderhoud te ondergaan en/of om aan de hand van gedetailleerde, coherente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. Dat verzoeker niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om een medisch en/of psychologisch attest voor te leggen aan de asielinstanties, is allerminst ernstig. Verzoeker diende reeds op 13 februari 2017 onderhavig verzoek om internationale bescherming in, zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vond plaats op 15 mei 2019 en de bestreden beslissing werd genomen op 3 september 2019. Aldus had verzoeker meer dan voldoende tijd om een arts en/of psycholoog te

raadplegen teneinde de door hem voorgehouden gezondheidsproblemen te laten vaststellen. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan te verwijzen naar en citeren uit rapporten van algemene aard zonder dat hij alsnog een medisch en/of psychologisch attest voorlegt, is allerminst ernstig.

Gezien het voorgaande, kan verzoeker dan ook niet dienstig verwijzen naar zijn vermeende fysieke en/of mentale gezondheidsproblemen teneinde op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen en/of om de vastgestelde vaagheden, tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen te trachten te verschonen. Ten overvloede dient erop gewezen dat verzoeker zich voor het overige met betrekking tot eventuele (fysieke en/of mentale) gezondheidsproblemen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.3.2.4. Vervolgens dient vastgesteld dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht motiveert dat verzoeker vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vluchtrelaas:

“Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u als mecanicien te werken in een garage die banden had met de LTTE, zou u voor hen regelmatig wapens hebben vervoerd en kwam u hierdoor in de problemen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 15 mei 2019, p. 14). Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde van uw activiteiten in die garage, werd u gepolst wie de leiding had over die garage, maar merkte u nogal vaag op dat vele divisies actief waren in de garage. U dan gevraagd om welke divisies het ging antwoordde u dan weer weinig overtuigend “dieselwagendivisie” en “motorbrigade”. Geheel terzijde dat deze eigenlijk geen officiële divisies zijn, bleek u ook voor de rest weinig geïnformeerd over de LTTE. U verwees hiernaast naar andere divisies eerder vaag als “grondtroepen, luchtmacht, zeemacht, black tigers. En de politiemacht” en bleek vreemd genoeg eigenlijk niet te weten waar de afkorting ‘LTTE’ voor stond: “Freedom Fighters”. U kende geen andere (courante) naam, vatte hun activiteiten nogal beknopt samen, bleek de echte namen van de leiders van de LTTE niet te kennen en had zelfs geen idee wanneer de oorlog ten einde kwam: “2009, mei”. Wanneer precies, nochtans niet onbelangrijk, wist u niet. In elk geval meende u dat naast een zekere ‘Theeban’ er nog vele anderen aanwezig waren, maar wie die hooggeplaatsten waren, wist u niet. Zo ook zou er dichtbij een LTTE-basis zijn, maar om welke basis het ging kon u zich niet meer herinneren. Welke divisie daar aanwezig was, evenmin. Uw training bij de LTTE vatte u kort samen als “Enkel oefeningen, ik moest rondlopen, ze gaven me een houten stok die ik moest dragen, zo’n zaken” en wie uw ‘trainingmaster’ was wist u niet. Hoe dan ook meende u te worden benaderd door een zekere ‘S.’ om voor hem wapens te smokkelen, maar gevraagd wie dat was bleek u dit niet beter te kunnen samenvatten dan: “Hij is ook een supervisor in de garage (...)”. Verdere informatie had u niet. U verklaarde wapens te moeten smokkelen richting Kokuvil, maar waar precies dat was leek u te zijn ontgaan: “Ik ken het adres niet”. U had geen idee aan wie u de wapens gaf, noch om welke wapens het ging (CGVS, p. 14-20).

Wat er ook van zij, u zou na afloop van de oorlog even in een vluchtelingenkamp verblijven, maar wie de leider van dat kamp was, wist u niet. U kon uiteindelijk beschikken en zou nadien tot 2016 eigenlijk geen enkele hinder ondervinden. Daargelaten het reeds opmerkelijk is dat u plots zeven jaar na afloop van de oorlog alsnog problemen zou kennen, konden uw verklaringen daartoe evenmin overtuigen. Zo meende u eerder toevallig S. tegen het lijf te zijn gelopen, maar gevraagd wanneer dat was bleek u dit niet beter te kunnen plaatsen dan “maart 2016”. Daargelaten u nog steeds geen idee leek te hebben wat zijn echte en/of volledige naam was, noch wat hij heden eigenlijk doet, stelde u wel dat hij u een heleboel vragen stelde over de afloop van de oorlog en uw verblijf in het vluchtelingenkamp. U meende dan ook hierdoor in de problemen te zijn gekomen, daar u hem had verteld de autoriteiten destijds te hebben omgekocht. Echter, waarom u dergelijke gevoelige informatie zomaar zou delen, met een (klaarblijkelijk) voor u onbekende persoon, is niet serieus. U meende dan ook twee à drie dagen later bezoek te krijgen van vier leden van de CID en ofschoon u zich niet herinnerde wanneer dat was, bleek u ook niet helemaal zeker te kunnen stellen wat zij van u wilden. Uw vrouw zou daarop richting politie en parlamentslid zijn getrokken, terwijl u het land zou verlaten, maar waarom u dan ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog had verklaard ook zelf richting politie, advocaat en parlamentslid te zijn gestapt is niet duidelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. Evenmin leek u toen te hebben verklaard dat de CID ook na uw vertrek nog zou langskomen en ook uw vrouw werd verdacht, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Dat u overigens ondanks alles Sri Lanka nog kon verlaten met uw eigen paspoort, evenmin. (CGVS, p. 20-23). **Bovenstaande vaststellingen zijn**

tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas eens te meer.”

Verzoeker voert geen enkel concreet en inhoudelijk verweer inzake de voorgaande motieven. Als zodanig blijven deze motieven onverminderd overeind. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden banden met de LTTE en evenmin aan de problemen die hij beweert te hebben gekend met het CID.

2.3.2.5. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker voorgelegde stukken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) onverzoeikbaar zijn met zijn verklaringen:

“Verder spreken ook de door u neergelegde stukken uw beweringen verder tegen. Immers dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten gezien 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Sri Lankaanse documenten op zich reeds een uiterst geringe bewijswaarde en bovendien hebben deze door u neergelegde stukken slechts een ondersteunende functie. Documenten vermogen immers enkel de geloofwaardigheid van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Hoe dan ook konden uw verklaringen over uw stukken amper overtuigen. Zo legde u een politiekklacht neer, maar kon u zich niet herinneren wanneer uw vrouw klacht had ingediend. Wie de agent was die de klacht noteerde evenmin en bovendien ontsnapte de inhoud van de klacht u helemaal. Zo ook legde u een brief neer van een advocaat en daargelaten het reeds bevreemdend was dat u zichzelf tegensprak over wie de advocaat had bezocht (supra), bleek u niet eens de naam de advocaat te kennen. Dat u daar nog aan zou toevoegen dat uw vrouw de brief pas zeer recent en op uw vraag zou hebben laten opstellen wijst op een zeker gesolliciteerd karakter en doet afbreuk aan de authenticiteit. Dat de advocaat ook nog eens zou schrijven dat u slechts tot 2006 als mecanicien zou hebben gewerkt (u meende 2009), u bezoek kreeg van drie mensen (u meende vier) en uw vrouw klacht zou hebben ingediend bij de Human Rights Commission (hetgeen u niet vermeldde), is eigenlijk niet ernstig en ondergraaft de authenticiteit compleet. Bovendien kon ook de brief van het parlementslid amper overtuigen. Zo meende u dat ook deze brief werd opgesteld op vraag van uw vrouw, hetgeen evenzeer het gesolliciteerde karakter onderstreept en bovendien meldde u meteen dat er een foute datum werd vermeld. Waarom uw vrouw en/of het parlementslid dergelijke fouten zouden maken is op zich al niet duidelijk, maar dat u klaarblijkelijk niet eens de volledige naam van het parlementslid leek te herinneren evenmin. Dat hij ook nog eens schreef dat u politiek actief was, hetgeen u ontkende is zo mogelijk nog onduidelijker en dat hij zou vermelden dat u in een ‘detention camp’ verbleef (u had het steevast over een vluchtelingenkamp), slaat eigenlijk alles (CGVS, p. 9-11, 16, 21-22). **Het hoeft dan ook geen betoog dat geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw relaas.”**

Ook hier voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer; hij komt dienaangaande niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde de motieven betreffende deze verklaringen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Als zodanig blijven deze motieven onverminderd overeind. De incoherenties tussen verzoekers verklaringen enerzijds en de door hem dienaangaande voorgelegde stukken anderzijds, mede gelet op het gesolliciteerd karakter van sommige van deze documenten en de geringe bewijswaarde ervan, doen dan ook eens te meer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

2.3.2.6. Dit klemt des te meer daar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tevens terecht motiveert dat verzoekers verklaringen over zijn reisweg onaannemelijk zijn:

“Tot slot bleek ook uw reisweg weinig aannemelijk. Immers legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...). Verder bleek u niet zeker te zijn wanneer u Sri Lanka had verlaten en kon u dit niet beter plaatsen dan: “Rond de 23ste, maar ben niet precies”. U stelde via Dubai te zijn gevlogen, waar u zo'n acht maanden zou verblijven, doch gevraagd waar in Dubai u was, bleek u dit niet te weten. U dan gevraagd wat u daar deed geraakte u niet verder dan “Ik verstopte me in een kamer” en gepolst wat u dan deed in die kamer meende u enkel dat er nog iemand bij u verbleef, maar bleek u niet eens te weten om wie het ging. U zou daarnaast via een Europees land richting Europa reizen, maar welk land dat was, was u ontgaan. Uw originele paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving van uw reisweg, legde u evenmin neer en u hiernaar gepolst merkte u bovendien nogal stereotiep op dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. Daargelaten u het verlies van uw paspoort eigenlijk nooit hebt aangegeven en dit aldus niets meer dan een blote bewering is, is het bijzonder opmerkelijk dat u zondermeer uw paspoort zou afgeven. Te meer u zelf uw identiteitskaart zou hebben teruggevraagd én

gekregen is het bijzonder frappant dat uw paspoort alsnog zou ontbreken. Dat u dit dan ook niet zou hebben geprobeerd is weinig ernstig. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dit paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen (CGVS, p. 6-8)."

Verzoeker weerlegt dit motief niet op afdoende wijze; hij komt niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde de motieven betreffende deze verklaringen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers reisweg en dat het vermoeden bestaat dat hij bepaalde informatie voor de Belgische asielinstanties verborgen tracht te houden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

2.3.2.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat verzoekers deelname aan, foto's over en berichten in verband met activiteiten van de Tamilgemeenschap in België niet meer zijn dan opportunistisch, terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de Sri Lankaanse autoriteiten, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden banden met de LTTE, geenszins op de hoogte zouden zijn van verzoekers activiteiten in België:

"Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat u eveneens foto's neerlegde waarop u te zien zou zijn tijdens een manifestatie en u ook vreesde hierdoor problemen te kennen. Echter is het vooreerst opmerkelijk dat u meende in Sri Lanka geen enkele politieke activiteiten te ambiëren, doch hier in België klaarblijkelijk wel de nood toe voelde. Dat uw acties dan ook eerder opportunistisch zijn, zou ook nog blijken uit uw weinig overtuigende verklaringen ter zake. Zo bleek u niet concreet te kunnen stellen om welke manifestatie het ging: "Het werd gehouden om een oplossing te krijgen voor Tamils" en bovendien ontbrak het u compleet aan verdere informatie daarover. U had verder geen idee wie dit organiseerde, welke organisatie hier achter zat en ook welke organisatie de 'Freedom Fighters Rememberance Day' zou organiseren wist u niet. U meende hoe dan ook geen lid te zijn van deze groep(en) en gevraagd waarom u dergelijke foto's dan zou neerleggen stelde u enkel dat dit "bewijst dat ik problemen heb". Daargelaten dergelijke privéfoto's allerminst enig bewijs kunnen vormen daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld, leek u zelf niet te kunnen aantonen wát dit dan zou bewijzen. Zo "veronderstelde" u hierdoor problemen te krijgen, wist u wel niet precies welke problemen en meende u dat één foto op het internet werd gepubliceerd – al wist u wel niet waar. Evenzeer legde u enkele berichten neer die u zou hebben geplaatst op Facebook en gevraagd waarom u dergelijke zaken zou posten meende u dat dit "een normale zaak" was. Daargelaten u dit klaarblijkelijk niet nodig achtte dit te posten in Sri Lanka, bleek dit enkel zichtbaar voor uw vrienden en bovendien leek u maar weinig kaas te hebben gegeten van de inhoud van uw berichten (CGVS, p. 12-14). Ofschoon uw foto's en berichten een opportunistisch karakter lijken te dragen, blijkt nergens uit de door u neergelegde stukken en/of verklaringen dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten. Bovendien wenst het CGVS ook op te merken dat, gezien het ongeloofwaardige karakter van uw relaas, u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Aldus kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. Het CGVS ziet aldus geenszins in hoe uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Dat u ook hierdoor niet terug zou kunnen keren naar Sri Lanka is niets meer dan een blote bewering die u niet hard weet te maken."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift aanvoert dat de foto's van zijn deelname aan "talrijke demonstraties van Tamil Tijgers, meer bepaald de TCC, in België" op publiek toegankelijke sociale netwerken en "op een site die allerlei Tamil-activiteiten rapporteert" werden gepubliceerd, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen allerminst doorleefde en gedetailleerde verklaringen kon afleggen over zijn deelname aan deze actie(s), de organisator(en) ervan, de doelstelling(en) ervan *et cetera* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Terecht besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook dat verzoekers deelname aan deze acties een opportunistisch karakter heeft. Onderhavig verzoekschrift bevat geen enkel element dat hierop een ander licht zou kunnen werpen. Integendeel, de Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij lid is van het TCC in België (p. 33: "zijn lidmaatschap bij het TCC in België"), waar hij tijdens zijn persoonlijk

onderhoud niet eens kon zeggen wie de acties in België organiseerde en bovendien uitdrukkelijk verklaarde geen lid te zijn van deze organisaties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Voorts is hoger reeds komen vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden banden met de LTTE en zijn beweerde problemen met het CID geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*), zodat het allerminst aannemelijk is dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker zouden viseren louter omwille van zijn deelname aan acties van de Tamilgemeenschap in België. De verwijzing naar en citaten uit rapporten in onderhavig verzoekschrift, werpt hierop geen ander licht. Deze rapporten zijn immers van louter algemene aard en hebben geen betrekking op de persoon van verzoeker. Als dusdanig volstaat een verwijzing naar deze rapporten geenszins teneinde *in concreto* aannemelijk te maken dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen met de Sri Lankaanse autoriteiten naar aanleiding van zijn (opportunistische) deelname aan acties van de Tamilgemeenschap in België. Uit de door verzoeker aangehaalde informatie blijkt immers niet dat iedere Tamil die in het buitenland verblijft door de Sri Lankaanse autoriteiten nauwlettend in de gaten wordt gehouden. Wat betreft de publicatie van de foto's op de sociale netwerksite Facebook waarbij verzoeker stelt dat iedereen de foto's op zijn Facebookprofiel kan zien, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud, gevraagd of de foto's enkel zichtbaar zijn voor zijn vrienden op zijn Facebookprofiel bevestigend antwoordde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Hoe dan ook, het verschijnen van foto's van verzoekers deelname aan acties van de Tamilgemeenschap in België op het internet, volstaat op zich geenszins om *in concreto* aan te tonen dat verzoeker hierdoor ingeval van terugkeer naar Sri Lanka door de Sri Lankaanse autoriteiten zou worden geviserd.

2.3.2.8. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken:

“Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Waar verzoeker dienaangaande verwijst naar en citeert uit een aantal rapporten (verzoekschrift, p. 29-31), dient vastgesteld dat deze informatie in dezelfde lijn ligt als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier). Als zodanig volstaan deze rapporten geenszins om aan te tonen dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist en/of achterhaald zou zijn. Uit de door verzoeker aangehaalde rapporten blijkt bovendien geenszins dat er in Sri Lanka sprake zou zijn dat *“afgewezen aanvragers van internationale bescherming systematisch worden gearresteerd en gemarteld bij hun terugkeer naar Sri Lanka”*. Het loutere feit dat Sri Lankanen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka worden vastgehouden en ondervraagd in het kader van de naleving van de in het land vigerende migratiewetgeving, betekent op zich niet dat er telkens sprake zou zijn van foltering of marteling. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers banden met de LTTE en zijn beweerde problemen met het CID, alsmede van zijn beweerde problemen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka naar aanleiding van zijn (opportunistische) deelname aan activiteiten van de Tamilgemeenschap in België, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat er in hoofde van verzoeker geen persoonlijke elementen voorhanden zijn die hem specifiek in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten zouden brengen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. De verwijzing naar en citaten uit rapporten met een algemene draagwijdte die geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker, volstaan op zich geenszins om alsnog *in concreto* aan te tonen dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Sri Lanka problemen zou ondervinden omwille van zijn terugkeer uit het buitenland.

Verder voert verzoeker aan dat de zogenaamde Paasaanslagen van april 2019 in Sri Lanka een impact hebben op de algemene mensenrechten- en veiligheidssituatie in het land. De Raad stelt vast dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar een op til zijnde anti-terrorismewetgeving in Sri Lanka die volgens hem de Sri Lankaanse autoriteiten zou toestaan op grote schaal mensenrechtenschendingen te plegen. Vooreerst dateert alle door verzoeker aangehaalde informatie betreffende deze wetwijziging van voor de Paasaanslagen van april 2019, zodat geenszins kan worden aangenomen dat er een oorzakelijk verband zou bestaan tussen deze aanslagen enerzijds en de vooropgestelde wetwijziging anderzijds. Hoe dan ook, noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift blijkt dat de vooropgestelde wetwijziging waarnaar verzoeker verwijst intussen zou zijn doorgevoerd. Het komt de asielinstanties echter niet toe te speculeren over een vooralsnog hypothetische wetwijziging in het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming, laat staan over de praktische gevolgen van deze wetwijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming. Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker dienaangaande opnieuw niet verder komt dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon en die op zich dan ook niet kan volstaan teneinde een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoeker laat na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze de door hem aangehaalde vooropgestelde wetwijziging in zijn hoofde een persoonlijke, gegronde vrees voor vervolging zou kunnen betekenen ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Dit klemt des te meer daar verzoeker hiervan tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele melding maakte. Het voor het eerst (en dus laattijdig) opwerpen ervan in onderhavig verzoekschrift, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van deze *post factum* aangehaalde vrees.

Voor het overige blijkt noch uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), noch uit de informatie in het verzoekschrift dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka volstaat teneinde een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Een *in concreto*-beoordeling van de individuele omstandigheden dringt zich dan ook op. *In casu* is hoger echter reeds komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde banden met LTTE en/of zijn voorgehouden problemen met het CID.

2.3.2.9. Met betrekking tot de (overige) door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De documenten die u neerlegde werden reeds grotendeels hierboven besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Uw identiteitskaart, geboorteakte, ‘relief assistance card’ en ‘family form’ zouden hoogstens uw identiteit kunnen staven, hetgeen heden niet ter discussie staat.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven. De notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 3) werden meegenomen in de beoordeling van de commissaris-generaal en van onderhavig arrest.

2.3.2.10. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.11. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat

relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen. Uit de in het verzoekschrift aangehaalde informatie blijkt immers geenszins dat er in Sri Lanka sprake zou zijn van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER